

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 242.206 van 9 augustus 2018
in de zaak A. 225.718/XII-8587**

In zake: de BVBA ADEDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Verhaegen
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure Rechts 162
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Werk, Economie en Consumenten
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Oostakker
Orchideestraat 61a

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 juli 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de gemotiveerde selectiebeslissing houdende de niet-selectie van de aanvraag tot deelname van [de bvba Adede] voor de opdracht voor diensten met benaming 2018/60407/S2/OPRUIMING en korte beschrijving ‘Het opruimen – in zijn breedste vorm – van pyrotechnisch materiaal, opgeslagen op een domein in België’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.
De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 augustus 2018, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frank Verhaegen, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Brecht Heirman, die *loco* advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht uit voor diensten ‘opruiming pyrotechnisch materiaal’. Zij wenst het pyrotechnisch materiaal (vuurwerk) dat actueel opgeslagen is in een bunker, te laten verwijderen. De opdracht omvat twaalf percelen.

De gunningswijze is de mededingingsprocedure met onderhandeling met toepassing van artikel 38, § 1, 1°, c), van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’ (hierna: wet overheidsopdrachten 2016), namelijk het geval dat “de opdracht [...] niet [kan] worden gegund zonder voorafgaande onderhandelingen wegens specifieke omstandigheden die verband houden met de aard, de complexiteit of de juridische en financiële voorwaarden of wegens de daaraan verbonden risico’s”.

De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 24 april 2018 en in het Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie van 26 april 2018.

Een aanvraag tot deelneming dient te worden ingediend uiterlijk op 24 mei 2018.

3.2. In de selectieleidraad is het eerste selectie criterium als volgt vermeld:

“De kandidaat moet minstens 1 referentie kunnen voorleggen van een gelijkaardige uitgevoerde dienst.

De kandidaat voegt bij zijn aanvraag tot deelneming een lijst van de voornaamste diensten die gedurende de afgelopen drie jaar werden verricht, met vermelding van het bedrag en de datum en van de publiek- of privaatrechtelijke instanties waarvoor zij bestemd waren. De diensten worden aangetoond door attesten die de bevoegde autoriteit heeft afgegeven of medeondertekend of in geval van diensten voor een particuliere afnemer door attesten van de afnemer of bij ontstentenis eenvoudigweg door een verklaring van de dienstverlener.”

Het derde selectie criterium luidt:

“De kandidaat dient over alle certificaten of vergunningen te beschikken die door de toepasselijke regelgeving worden vereist.

Zo dient de kandidaat onder andere houder te zijn van de volgende certificaten of vergunningen:

- o Erkenningen voor inzameling of ophaling en vervoer van gevaarlijk afval
- o Erkenning voor verwerking van gevaarlijk afval
- o Overige attesten, certificaten, erkenningsbewijzen die voor onderhavige opdracht van toepassing kunnen zijn of effectief zijn.

Daarnaast dienen ook de voorschriften voortvloeiend uit de toepasselijke regelgeving betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg (het zogenaamde ADR) worden gerespecteerd.

Het beschikken over de nodige vergunningen en certificaten is de exclusieve verantwoordelijkheid van de kandidaat en ontslaat de aanbestedende overheid van enigerlei verantwoordelijkheid, eventueel voortspuitend uit het ontbreken van de nodige vergunningen of certificaten.

Het certificaat/de certificaten moet(en) uitgereikt zijn door een organisme dat erkend is om dergelijke certificaten uit te reiken (OVAM, OWD en/of IBGE-BIM).

Hij voegt bij zijn offerte een fotokopie van het certificaat/van de certificaten.”

3.3. De verzoekende partij en de nv SGS EWACS dienen een aanvraag tot deelneming in.

3.4. Met een brief van 13 juni 2018 heeft de verwerende partij aan de verzoekende partij bijkomende informatie opgevraagd:

“Na grondig onderzoek blijkt er verplichte informatie te ontbreken in uw kandidatuur.

Voor wat betreft het criterium 3 van de selectie inzake technische bekwaamheid, vraagt de aanbestedende overheid dat de kandidaat houder dient te zijn van certificaten of vergunningen, meer bepaald:

- Erkenning voor inzameling of ophaling en vervoer van gevaarlijk afval
- Erkenning voor verwerking van gevaarlijk afval
- Overige attesten, certificaten, erkenningsbewijzen die voor onderhavige opdracht van toepassing kunnen zijn of effectief zijn

In het antwoordformulier van uw kandidatuur, verwijst u voor deze vereiste naar het document ‘plan van aanpak’.

Het betrokken document bevat echter geen certificaat, erkenning of ander attest dat bewijst dat u als firma voldoet aan de gestelde selectievereiste erkend te zijn als inzamelaar of verwerker van gevaarlijk afval.

Ik verzoek u dan ook hierbij ons in antwoord hetzij een kopie van betrokken certificaat alsnog te sturen, hetzij ons te bevestigen dat ADEDE geen houder is van dergelijk certificaat of ander gelijkgesteld attest.”

3.5. Op 19 juni 2018 antwoordt de verzoekende partij dat zij niet beschikt over een erkenning voor inzameling en vervoer van gevaarlijk afval noch over een vergunning voor de verwerking ervan en dat zij samenwerkt met gespecialiseerde bedrijven voor het grensoverschrijdend transport van het explosief afval en voor de verwerking ervan, die wel beschikken over de nodige vergunningen.

3.6. Met een brief van 2 juli 2018 deelt de verwerende partij haar beslissing over de selectie van de kandidaten mee; de beslissing luidt:

“Selectie van de kandidaten

In de aankondiging van de opdracht werden volgende selectiecriteria opgenomen met betrekking tot de technische bekwaamheid van de inschrijver

Eerste criterium : De kandidaat moet over minstens 1 referentie aan uitgevoerde & gelijkaardige dienst beschikken die werd uitgevoerd tijdens de laatste drie jaren :

Beiden kandidaten hebben bij hun aanvraag tot deelneming als referentie opgegeven de eerder door de FOD Economie uitgeschreven opdrachten, die geplaatst werden bij hen. Dit is vanzelfsprekend voor beiden een pertinente referentie.

Tweede criterium : De kandidaat moet over de technische uitrusting beschikken om de opdracht behoorlijk te kunnen realiseren. Concreet beoogt de aanbestedende overheid het transport (ADR) en de afvalverwerking in verbrandingsovens.

Bij hun aanvraag tot deelneming vermelden beide inschrijvers de technische uitrusting waarover ze kunnen beschikken en die ze bij de uitvoering van de opdracht zullen inzetten (beiden via onderaanneming); daarnaast beschrijven ze de maatregelen die ze van plan zijn te treffen om de veiligheid te waarborgen;

Derde criterium : De kandidaat moet houder [...] zijn van de volgende certificaten of vergunningen:

- Erkenningen voor inzameling of ophaling en vervoer van gevaarlijk afval
- Erkenning voor verwerking van gevaarlijk afval
- Overige attesten, certificaten, erkenningsbewijzen die voor onderhavige opdracht van toepassing kunnen zijn of effectief zijn

Daarnaast dienen ook de voorschriften voortvloeiend uit de toepasselijke regelgeving betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke stoffen (bijvoorbeeld het zogenaamde ADR voor het internationaal vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg) te worden gerespecteerd.

Het certificaat/de certificaten moet(en) uitgereikt zijn door een organisme dat erkend is om dergelijke certificaten uit te reiken (OVAM, OWD en/of IBGE-BIM).

Enkel SGS EWACS beschikt over de nodige erkenningen of certificaten. ADEDE heeft geen erkenning voor de verwerking van gevaarlijk afval in zijn aanvraag tot deelname toegevoegd.

Via aangetekend schrijven werd de firma ADEDE verzocht ons alsnog een kopie van de nodige erkenning door een officiële instantie te laten worden.

Als antwoord bevestigde ADEDE dat het geen houder is van het gevraagde certificaat.

Uit dit onderzoek blijkt dat enkel 1 kandidaat kan worden geselecteerd, SGS Ewacs aangezien zij volledig beantwoorden aan de selectiecriteria vermeld in de aankondiging van de opdracht:

Conclusie

Hierbij beslis ik om de kandidaat SGS EWACS te selecteren. Zij wordt toegelaten tot het volgend stadium van de procedure, namelijk het indienen van een offerte op basis van het bestek.”

IV. Schorsingsvoorwaarden

4.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

4.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

V. Onderzoek van de middelen

A. Uiteenzetting van het eerste middel

5.1. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4, eerste lid, en artikel 17, tweede lid, wet overheidsopdrachten 2016, van artikel 5, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, van artikel 68, § 4, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 ‘plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren’ (hierna: koninklijk besluit plaatsing 2017), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het gelijkheidsbeginsel en van het beginsel van de mededinging en uit ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

De verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij heeft gekozen voor de onderhandelingsprocedure omdat het om een opdracht gaat die zeer specifiek en delicaat is “in die zin dat de opdracht nauw verband houdt met de nationale veiligheid”.

Zij merkt op dat het eerste en het derde selectie criterium disproportioneel zijn tegenover de aard van de opdracht. Zo wordt er slechts één referentie gevraagd “wat duidelijk onvoldoende garanties inzake bekwaamheid biedt”. Ook hecht de verwerende partij volgens de verzoekende partij buitensporig veel belang aan een certificaat van OVAM/OWD/IBGE-BIM houdende erkenning voor inzameling, ophaling, vervoer en verwerking van gevaarlijk afval; immers, dergelijk certificaat gaat over vele soorten gevaarlijk afval en “biedt [geenszins waarborgen] inzake bekwaamheid tot het conditioneren, vervoeren en vernietigen van pyrotechnisch materiaal (vuurwerk)”; overigens, zo merkt de verzoekende partij nog op, mag er beroep worden gedaan op de bekwaamheid van derden “zodat de eis van verweerder dat de kandidaten zelf over een erkenning moeten beschikken niet redelijk is”.

Voorts betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij de mededinging op kunstmatige wijze beperkt om de nv SGS EWACS te bevoordelen

en haar te benadelen. Door slechts één referentie te eisen en een erkenning voor het inzamelen, het ophalen, het vervoer en het verwerken van gevaarlijk afval van de kandidaat, wetende dat de verzoekende partij reeds meermaals gelijkaardige opdrachten voor de verwerende partij heeft uitgevoerd en de nv SGS EWACS slechts eenmaal, en dat de verzoekende partij geen dergelijke erkenning heeft en de nv SGS EWACS wel, heeft de verwerende partij doelbewust de selectiecriteria vastgelegd “om verzoekster te benadelen en SGS EWACS een concurrentieel voordeel te gunnen”.

Ten slotte wijst de verzoekende partij erop dat artikel 68, § 4, koninklijk besluit plaatsing 2017 de bewijsmiddelen inzake technische bekwaamheid limitatief opsomt en dat “de door verweer[st]er als selectie criterium vereiste overlegging van hogergenoemde certificaten niet opgenomen is in de lijst van bewijsmiddelen” in dit artikel.

B. Uiteenzetting van het tweede middel

5.2. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 78 wet overheidsopdrachten 2016, van artikel 66 van dezelfde wet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het gelijkheidsbeginsel, van het principe van de mededinging en uit ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

De verzoekende partij wijst erop dat in de bestreden beslissing haar aanvraag tot deelname niet wordt geselecteerd “omdat verzoekster niet beschikt over een erkenning voor inzameling en vervoer van gevaarlijk afval, noch over een vergunning voor verwerking ervan, in die zin dat verzoekster zelf geen houder is van deze erkenningen of vergunningen”, terwijl zij in haar aanvraag duidelijk had aangegeven dat zij voor het transport een beroep doet op de onderneming “Antonissen Internationaal Transport bv, die beschikt over een Europese vergunning voor internationaal goederenvervoer over de weg, een erkenning van het Waalse bevoegde ministerie en een erkenning van de bevoegde

Duitse overheid voor vervoer van gevaarlijk afval” en dat zij voor het verwerken van het pyrotechnisch materiaal een beroep doet “op de firma Spreewerk te Lübben, die beschikt over een erkenning voor stockage en vernietiging van explosieven, waaronder vuurwerk”.

Voorts betoogt zij:

“Dat verzoekster in haar e-mail dd. 19 juni 2018, in antwoord op de brief dd. 13 juni 2018 van verweerder, aangeeft dat de meest kritische taak door haarzelf wordt uitgevoerd, met name het conditioneren van het vuurwerk en het klaarmaken voor transport en dat er geen enkel bedrijf in België is dat gespecialiseerd is in de behandeling van explosief materiaal én het inzamelen, vervoeren en verwerken van dit materiaal. Dat zij om die reden beroep doet op onderaannemers.”

In de mate dat wordt aangenomen dat het derde selectie criterium wettig is, wijst de verzoekende partij erop dat “tot voldoening van dit criterium [zij] duidelijk beroep doet op de draagkracht van haar onderaannemers, wat op grond van art. 78 Wet Overheidsopdrachten principieel is toegelaten”. Door te eisen dat de kandidaat zelf houder is van de certificaten, miskent de verwerende partij dit artikel en de mededinging.

Ten slotte stelt de verzoekende partij dat, indien haar informatie of documentatie onvolledig of onjuist was, bijvoorbeeld inzake de draagkracht van derden, de verwerende partij met toepassing van artikel 66, § 3, wet overheidsopdrachten 2016 haar “had kunnen verzoeken” haar kandidatuur te verbeteren of aan te vullen.

C. Uiteenzetting van het derde middel

5.3. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4, eerste lid, en artikel 17, tweede lid, wet overheidsopdrachten 2016, van artikel 5, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, van artikel 68, § 4, koninklijk besluit plaatsing 2017, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het

gelijkheidsbeginsel, van het beginsel van de mededinging, van de formele- en de materiële motiveringsplicht en uit ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

De verzoekende partij voert aan dat de selectie van de nv SGS EWACS onwettig is omdat de selectiecriteria, zoals opgemerkt in het eerste middel, onwettig zijn.

Voorts wijst de verzoekende partij erop dat de motiveringsplicht zoals bedoeld in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en in artikel 4, 5°, van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ is geschonden omdat in de bestreden beslissing “niet wordt verduidelijkt over welke certificaten SGS EWACS beschikt en in welke mate deze beantwoorden aan de gevraagde certificaten”.

D. Gezamenlijke beoordeling van de middelen

5.4.1. *Prima facie* lijkt de verwerende partij op grond van artikel 66, tweede lid, koninklijk besluit plaatsing 2017 gerechtigd om van de inschrijvers te eisen dat zij het bewijs leveren van het beschikken over de wettelijk vereiste vergunningen om de betrokken dienst te verlenen.

De verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 ‘betreffende de overbrenging van afvalstoffen’ en de richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 ‘betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen’, namelijk Hoofdstuk IV van deze richtlijn, bevatten een regeling inzake de vergunningen en registraties van ondernemingen die voornemens zijn afval te verwerken, zoals nader uit te werken door de lidstaten.

Zo bepaalt, in uitvoering van deze Europese regelgeving, artikel 6.1.3.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2012 ‘tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen’ (VLAREMA) voor het Vlaamse Gewest dat de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar die afvalstoffen inzamelt of handelt of makelt in afvalstoffen, moet beschikken over een registratie als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar. Ook in de andere gewesten is een dergelijke regeling uitgewerkt.

Op het eerste gezicht lijkt een en ander derhalve te dezen een registratieverplichting in te houden voor de verzoekende partij die de verwijdering van afvalstoffen organiseert, zodat de aanbestedende overheid overeenkomstig artikel 66 koninklijk besluit plaatsing 2017 het bewijs van die vergunning of registratie vermocht te eisen.

Overigens heeft de verzoekende partij zelf bij de invulling van het Uniform Europees Aanbestedingsdocument (hierna: UEA) onder deel IV “Selectiecriteria” de vraag of de ondernemer in zijn land van vestiging over een bepaalde vergunning moet beschikken om de betrokken dienst te kunnen verrichten, met “ja” beantwoord.

Hierbij mag ook worden bedacht dat de verzoekende partij, zoals zijzelf heeft opgemerkt in haar brief van 19 juni 2018 en in haar verzoekschrift, zich onder meer bezighoudt met het conditioneren van het vuurwerk en het klaarmaken voor transport, wat zij als de meest kritische taak omschrijft.

Ter terechtzitting beroept de verzoekende partij zich echter op artikel 2, 1, e), van de voornoemde richtlijn 2008/98/EG waarin wordt bepaald dat deze richtlijn niet van toepassing is op “afgedankte explosieven”.

Dit verweer wordt in de huidige stand van het geding niet aanvaard. De verzoekende partij overtuigt op het eerste gezicht niet met haar

bewering dat in beslaggenomen vuurwerk, waar het hier lijkt om te gaan, mag worden afgedaan als “afgedankte explosieven”.

Voorts verwijst de verzoekende partij naar het koninklijk besluit van 23 september 1958 ‘houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen’ en merkt zij op dat dit koninklijk besluit, waar zij aan voldoet, van toepassing is, en, zo lijkt zij te bedoelen, als enige reglementering ter zake geldt.

Ook dit verweer overtuigt nu niet. De verzoekende partij toont niet aan dat het voornoemde koninklijk besluit, dat weliswaar ook vuurwerk lijkt te betreffen, als een specifieke regelgeving de voornoemde Europese en Vlaamse regelgeving terzijde schuift, temeer, zoals hiervoor opgemerkt, vuurwerk niet lijkt te zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van deze regelgeving. Overigens heeft de verzoekende partij dit koninklijk besluit pas ter terechtzitting in het debat gebracht, wat zij nochtans eerder kon.

5.4.2. Het feit dat er beroep wordt gedaan op een “geregistreerde” afvaltransporteur en op een “geregistreerde” onderaannemer voor de vernietiging en stockage na transport, kan het gebrek aan registratie in hoofde van de verzoekende partij zelf niet verhelpen.

Overigens heeft de verzoekende partij bij de invulling van het UEA onder deel II “Gegevens over de ondernemer” de vraag of de ondernemer een beroep doet op de draagkracht van andere entiteiten om te voldoen aan de selectiecriteria van deel IV met “nee” beantwoord.

De argumentatie van de verzoekende partij inzake het bijkomend bevragen van de verzoekende partij in verband met het beroep op de draagkracht van derden, lijkt dan ook niet pertinent.

De conclusie lijkt hier te moeten zijn dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij de voormelde registratie in hoofde van de aannemer zelf niet mocht eisen.

5.4.3. De kritiek van de verzoekende partij, wat de wettigheid van het eerste selectie criterium betreft, namelijk het voorleggen van minstens één referentie van een gelijkaardig uitgevoerde dienst als ervaring, wordt evenmin aanvaard om de volgende reden.

De toepasselijke selectieleidraad peilt niet enkel naar de ervaring van de dienstverlener maar vraagt de inschrijver ook aan te tonen dat hij kan beschikken over de nodige uitrusting – tweede selectie criterium – en over alle certificaten of vergunningen die door de toepasselijke regelgeving worden vereist – derde selectie criterium. De verzoekende partij toont niet aan dat, als onderdeel van dit geheel van kwalitatieve selectie-eisen, het gevraagde bewijs van ervaring niet in redelijke verhouding zou staan tot de specifieke en delicate aard van de opdracht.

Het gegeven dat de nv SGS EWACS slechts één referentie zou kunnen voorleggen en deze onderneming als houder van de op het eerste gezicht wettelijk vereiste vergunningen een voordeel heeft, volstaat niet om aan te nemen dat de gestelde selectievereisten een eerlijke mededinging zonder meer in de weg hebben gestaan.

5.4.4. In artikel 5, 6°, van de voormelde wet van 17 juni 2013 is bepaald dat de gemotiveerde beslissing “de namen van de al dan niet geselecteerde kandidaten of inschrijvers en de juridische en feitelijke motieven die hun selectie of niet-selectie rechtvaardigen” bevat.

Door te overwegen dat “(e)nkkel SGS EWACS beschikt over de nodige erkenningen of certificaten” om te besluiten dat “enkel 1 kandidaat kan worden geselecteerd, SGS Ewacs, aangezien zij volledig beantwoorden aan de

selectiecriteria vermeld in de aankondiging van de opdracht”, lijkt de gemotiveerde selectiebeslissing de formelemotiveringsplicht dan ook afdoende te hebben geëerbiedigd.

Overigens lijkt bij nazicht van de offerte van de nv SGS EWACS zoals opgenomen in het administratief dossier, deze overweging niet zonder grond.

5.4.5. De drie middelen zijn niet ernstig.

VI. Besluit

6. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 augustus 2018, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Pierre Barra